

Gabriel Wikström: Tal på AUF-kongressen 2012

Talare

Gabriel Wikström
Förbundsordförande, SSU

Datum

18 oktober 2012

Jag vill börja med att tacka för att jag får tala på ert landsmöte. Det finns få organisationer i internationel politik som har så starka och så gamla band till varandra som AUF och SSU. Genom åren har vi deltagit på varandras läger, hjälpt varandra i valkamp och kampanjer, inspirerats och dragit lärdomar av varandras erfarenheter. Vi har stått vid varandras sida i tjockt och tunnt.

För oss i SSU har samarbetet betytt oerhört mycket såväl organisatoriskt som politiskt. I er har vi ju en politisk tvilling som vi kan spegla oss i. Men AUF och den norska arbeiderbevegelsen är också fantastiska förebilder. Efter sex år av opposition i Sverige är det rätt skönt att kunna se på er och säga ”titta, socialdemokratin fungerar och den fungerar väldigt bra”. Ni blir därmed vårt goda exempel som vi kan visa svenskarna.

Och egentligen är det ju så vårt förhållande har fungerat hela tiden. I perioder när ni haft det tufft har ni kunnat söka kraft och stöd hos oss precis som vi gör nu. Denna utväxling tror jag har varit väldigt betydelsefull, inte bara för våra respektive bevegelser utan också för den politiska utvecklingen i såväl Norge som Sverige.

Ett tydligt exempel på detta är frågan om profit på välfärden. I Sverige pågår just nu en omfattande debatt om just detta, inte minst inom Socialdemokraterna. I den debatten har det varit väldigt betydelsefullt att kunna titta på hur ni i Norge har löst denna fråga, vilka erfarenheter ni har och vilka lärdomar vi kan dra.

På samma sätt kan vi få inspiration från er i arbetet med att växa och bli fler medlemmar. Ni har ju de senaste åren gjort en fantastisk resa när det gäller att få nya medlemmar. Till en början ska jag erkänna att det nog var lite ovant för oss att lillebror hade blivit störst. Men numera tar vi det mer som en inspiration, kan ni växa så kan vi och jag lovar er kamrater, vi ska komma ikapp!

Jag har egentligen tre saker jag skulle vilja tala med er om idag, tre gemensamma utfodringar. Men innan jag går in på dem så måste jag bara fråga, vad hände egentligen med fredspriset? Jag är själv EUtillhångare men kan ju konstatera att det är en organisation med vissa brister. Kallt krig mellan Grekland och Tyskland, högerextremister på frammarsch och av rädsla för att nabo-länderna ska kollapsa rustar Schweiz upp. Kom igen. Jag visste att ni var optimister, men...

Vi lämnar det tycker jag och så fokuserar vi på någonting mer konstruktivt än EU. Jag vill som sagt bruka resten av min tid åt att tala om tre felles utfodringar som jag ser framför oss.

Den första är organisatorisk. Precis som jag sa i inledningen så har vi en lång tradition av nära samarbete. En av grunderna till detta tror jag är vi inte har låtit vår utväxling bli ett elitprojekt. Det har inte bara varit ledelsen i våra respektive organisationer som har träffats och lärt känna varandra utan många lokala medlemmar har fått vara med.

Ingvar Carlsson, före detta svensk statsminister och SSU-ledare, har till exempel berättat om hur SSU på 60-talet skickade 500 medlemmar på läger på Utöya. Mona Sahlin har berättat om hur viktigt utväxlingen med AUF var för SSU på 80-talet och själv har jag minnena från förra årets val då över 100 SSUare hjälpte till i den norska valkampen.

Jag är övertygad om att ska vi kunna ha ett lika bra samarbete i framtiden som vi har haft hittills så måste vi anstränga oss för att göra utväxlingen så bred som möjligt, låta så många som möjligt av våra medlemmar träffa och lära känna varandra. Därför är jag väldigt glad över det felles projekt vi har startat som innebär att SSU-distrikt och AUF-fylken ska ha samarbete med varandra. På några platser fungerar det bra redan idag men jag tror att vi kan göra betydligt mer. Den andra utfodringen handlar om vår felles samhällsmodell. Hemma talar vi socialdemokrater gärna om den svenska modellen, här i Norge talar ni om den norska, men jag tror vi kan vara eniga om att modellen i första hand varken är svensk eller norsk utan socialdemokratisk. Däremot har den vuxit fram i samarbete mellan socialdemokratin i alla de nordiska länderna. Och som sådan är den unik. Den lyckas, som inga andra samhällsmodeller kombinera ekonomisk växt med likhet, individuell frihet med kollektiva lösningar och en stark nationalstat med internationell solidaritet.

De senaste åren har det ofta blivit sagt att modellen är i kris, att den är gammaldags och inte längre fungerar i vår moderna globaliserade värld. Ofta kommer attackerna från höger. Med mål om att genomföra stora skattecuts vill man skära ned i välfärdssystemen och minska politikens möjligheter att förändra och förbättra. Detta är en farlig utveckling som har kommit långt i Sverige under sex år med borgerlig regering. Men det som händer i Sverige riskerar också att hända här om högern vinner nästa års val.

Den viktigaste konklusionen som vi socialdemokrater i Sverige har dragit av högerens regeringsmakt är att det var vi själva som öppnade dörren för en borgerlig regering. Vi brukade för lite tid åt att utveckla vår samhällsmodell så att den bättre kunde möta människors krav och förväntningar i en föränderlig värld och vi brukade för lite tid åt det som är själva grunden för socialdemokratins samhällsbygge, nämligen full sysselsättning.

Sverige och Norge har olika ekonomiska förutsättningar men en sak är felles och det är viktigheten av att alla som kan jobba också har ett arbete att gå till. Det finns ingenting som ger en lika stor frihetskänsla som att kunna försörja sig själv och bidra till samhällsutvecklingen genom arbete. Samtidigt är full sysselsättning helt nödvändigt om vi ska kunna utveckla välfärdssamfundet till att på alla områden vara hållbart.

Om vi på allvar ska kunna utveckla vår felles samhällsmodell och möta framtidens utfodringar så måste vi göra det tillsammans. Jag hoppas därför att AUF och SSU tillsammans kan ta ansvar för att förnyelsen av den nordiska modellen blir ett prioriterat projekt för de socialdemokratiska ungdomsorganisationerna i Norden.

Socialdemokratin i vårt hörn av världen har länge varit en förebild för progressiva bevegelser på hela jorden, låt oss tillsammans se till att den fortsätter vara det.

Den tredje utfodringen vi står inför är något så /självkänt men ändå så viktigt som att vinna val. Våra länder har tidigare visat hur mycket vi kan genomföra om vi går åt samma håll. En förutsättning för detta är dock att socialdemokratin vinner val och får regera. Nästa års stortingsval blir därför viktigt inte bara för er utan också för oss. En norsk seger för socialdemokratin garanterar inte bara en

progressiv utveckling i Norge utan ökar också chanserna för ett regeringskifte i Sverige.

Jag har själv tillsammans med många andra SSUare deltagit i de två senaste norska valkamperna och om ni vill ha vår hjälp också nästa år så ställer vi självklart upp. SSU går gärna på husbesök, delar ut rosor, kokar kaffe... Ja, vad ni tror vi gör bäst nytta för att hjälpa er vinna valet!

Men, det är klart... En liten baktanke har vi. För året efter er, 2014, går ju vi själva till val och det är ett val som jag tror att ni skulle kunna göra en stor insats i. Det finns ju nämligen en stor grupp svenskar som bor i Norge, jobbar på kaféer, rensar fisk och skreller bananer. Av någon obegrundad anledning kallar ni dom partysvenskar. Oavsett är dom nästan 80 000 personer, och vi trenger att de stemmer och att de stemmer rätt.

Tror ni att vi kan få hjälp med det?

Jag vill avslutningsvis, från mig och vår generalsekreterare Ellinor också säga ett särskilt tack till den AUF-ledelsen som varit. Eskil, Tonje och Åsmund. Tack för fint och fruktbart samarbete. Lycka till i det ni gör vidare. I både AUF och regeringen.

Till slut, vill jag önska er alle lycka till på ert landsmöte. Hoppas att ni får goda diskussioner och tar goda beslut.

Tack för ordet!

Taggar

2010-tal, 2012, Man, Politiska tal, Socialdemokraterna

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/gabriel-wikstrom-tal-pa-auf-kongressen-2012>